

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **historia sztuki**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

Data przeprowadzenia wizytacji: **12-13 czerwca 2024**

Warszawa, 2024

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	17
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	21
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	23
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	26
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	29
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	30
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	34
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	37
5. Załączniki:	40
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	40

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: dr hab. Magdalena Szyndler, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Anna Kutaj-Markowska, ekspert PKA
2. dr hab. Piotr Korduba, ekspert PKA
3. Piotr Kulczycki, ekspert ds. pracodawców
4. Monika Adamiec, ekspert ds. studenckich
5. Agnieszka Kowalczyk, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku historia sztuki prowadzonym na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej na podstawie Uchwały Nr 580/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 lipca 2023 r. w sprawie kierunków studiów wyznaczonych do oceny programowej w roku akademickim 2023/2024.

Wizytacja została przeprowadzona w formie stacjonarnej, zgodnie z Uchwałą Nr 600/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej od roku akademickiego 2023/2024. Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą.

Polska Komisja Akredytacyjna po raz czwarty oceniała jakość kształcenia na tym kierunku. Poprzednia wizytacja odbyła się 2018 r. i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej.

Wizytacja została poprzedzona zapoznaniem się zespołu oceniającego z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Odbyły się także spotkania organizacyjne, podczas których zostały wstępnie omówione poszczególne kryteria oceny, sprawy wymagające wyjaśnienia z Władzami Uczelni, podział obowiązków pomiędzy poszczególnych członków zespołu, a także szczegółowy harmonogram przebiegu wizytacji.

Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni. Odbyły się również spotkania ze studentami, osobami odpowiedzialnymi za realizację procesu kształcenia, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Zespół oceniający dokonał również przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadził hospitacje zajęć oraz ocenił bazę dydaktyczną wykorzystywaną w procesie kształcenia na kierunku historia sztuki.

Wymiana informacji pomiędzy członkami zespołu odbywała się na bieżąco podczas zaplanowanych spotkań. Przed zakończeniem wizytacji odbyło się spotkanie podsumowujące zespołu oceniającego, podczas którego potwierdzono pozyskanie wszystkich niezbędnych informacji do sformułowania oceny oraz omówiono wnioski, uwagi i sugestie. Wizytacja zakończyła się spotkaniem podsumowującym z Władzami Uczelni, podczas którego zespół oceniający przedstawił wstępne wnioski i sugestie dotyczące kształcenia na kierunku historia sztuki.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

(jeśli studia na kierunku są prowadzone na różnych poziomach, informacje należy przedstawić dla każdego poziomu studiów)

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o sztuce – 90,7%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 182/194 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	120/150 godzin / ECTS (3 lub 5: 3 pkt. z praktyk zawodowych lub 5 z praktyk dydaktycznych)	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	- opis i analiza dzieła sztuki - historia sztuki świata - dydaktyka historii sztuki	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	87	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	2451-2571 godz.	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	91-98 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni	123,5 ECTS	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów		
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	62-74 ECTS	-

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 122 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁵ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	90 godzin / ECTS (3 pkt. z praktyk zawodowych lub 3 pkt. z praktyk dydaktycznych)	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	- <i>nauczycielska</i> - <i>rzeczoznawczy i rynek dzieł sztuki</i> - <i>muzealnictwo i animacja</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	25	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁶	1150	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	62 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	62 ECTS	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	61 ECTS	-

⁵ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁶ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁷ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione częściowo

⁷ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

W Strategii UKSW na lata 2022-2025 jako cel strategiczny nr 2 określono „Wysoki poziom kształcenia uniwersyteckiego” i w tym zakresie założono działania mające dążyć do: ocen pozytywnych kierunków z okresem ważności 5 lat i ocen wyróżniających, uatrakcyjnienia oferty edukacyjnej poprzez tworzenie unikatowych programów studiów interdyscyplinarnych, uwzględnienia w ofercie edukacyjnej potrzeb rynku pracy, oczekiwań społeczeństwa, szeroko zakrojoną akcję informacyjną dla kandydatów, rozwój współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, doskonalenie jakości kształcenia poprzez efektywne wykorzystanie potencjału pracowników Uczelni, ustawiczną ewaluację metod kształcenia, doskonalenie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Misja UKSW zakłada także utrwalanie wartości chrześcijańskich. Uznać trzeba, że zasadniczo koncepcja i cele kształcenia dla kierunku historia sztuki są zgodne z ww. dokumentem. Według niego celem kształcenia na kierunku jest zapewnienie studentom możliwości zdobycia wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych w pracy zawodowej, przy jednoczesnym kształtowaniu gotowości do współpracy i podejmowania działań na rzecz środowiska społecznego, ze świadomością odpowiedzialności za ochronę dziedzictwa kulturowego Polski. Zespół oceniający jednak zauważa, że założenia strategii UKSW są realizowane jedynie częściowo, a tym samym jej cele zostały spełnione selektywnie. Dla przykładu, strategia UKSW zakłada np. współpracę z biznesem, otoczeniem społecznym i instytucjonalnym, ale interesariusze zewnętrzni nie mają w rzeczywistości wpływu na program studiów (por. kryterium 6), a więc wskaźnik 1.1.e dla Kryterium I nie został spełniony. Zarazem tematyka pracy dyplomowanych przygotowywanych przez studentów jest związana z zagadnieniami zawodu historyka sztuki (muzealnictwo, rynek sztuki, ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego), tak więc w tym przypadku wskaźnik 1.1.d dla Kryterium I został spełniony.

Zespół oceniający zdaje sobie sprawę, że przedmiotem oceny nie są zagadnienia spoza kształceniowego obszaru, jednocześnie trudno w analizie spełnienia przez kierunek standardów jakości kształcenia pominąć wiedzę zaczerpniętą przez zespół oceniający dotyczącą wieloletniego i wielopoziomowego konfliktu pomiędzy pracownikami Instytutu Historii Sztuki UKSW, o którym członkowie zespołu zostali poinformowani zarówno przez samych pracowników, przedstawicieli Władz Wydziału i Uczelni, jak również przez studentów. Toczący się pośród pracowników konflikt wpływa zdaniem zespołu w istotny sposób na faktyczny standard i jakość realizacji celów kształcenia. Działa on demoralizująco na środowisko pracowników IHS oraz skutkuje chaosem informacyjnym w zakresie bieżącej organizacji procesu kształcenia. Tym samym trzeba uznać, że relacje interpersonalne panujące w IHS i wokół tej jednostki na Uczelni, dalekie są od założonej w Strategii UKSW misji: „Uniwersytet ma być ośrodkiem, z którym utożsamia się jego wspólnota: pracownicy, doktoranci i studenci [...]”, „Jednym z celów UKSW jest to, aby społeczność uniwersytecka była ożywiana duchem wolności i braterskiej miłości, by panowała w niej atmosfera wzajemnego szacunku i szczerego dialogu [...]”. W tym zakresie, trudno zatem mówić o kompletnym spełnieniu wskaźnika standardu jakości kształcenia 1.1.a dla Kryterium I.

Studia I stopnia realizowane są w zakresie dyscypliny nauki o sztuce (90,7%), filozofii (2,2%), nauki o kulturze i religii (3,3%). Ponadto w zakresie nauk społecznych (pedagogika 2,7%) oraz nauki o ziemi i

środowisku (1,1%). O ile jest to właściwa proporcja w zakresie dziedzin nauk humanistycznych i społecznych, to wątpliwości budzi w zakresie nauki o ziemi i środowisku. W programie studiów I stopnia nie sposób odnaleźć choćby pojedynczych zajęć, które można by przyporządkować do tej dziedziny. W tym przypadku wskaźnik jakości kształcenia 1.1.b dla Kryterium I jest więc spełniony częściowo. Przyporządkowanie kierunku do danej dyscypliny naukowej skutkuje koniecznością opanowania przez studentów wszystkich kompetencji opisanych w ogólnych charakterystykach drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 PRK, co tym bardziej nie jest możliwe ze względu na powyższe uwagi. W tej sytuacji dodatkowe dyscypliny pozostają jako kontekstowe w stosunku do dyscypliny wiodącej. Jeśli chodzi o studia II stopnia to są realizowane w zakresie dyscypliny nauki o sztuce (95%) oraz nauki prawne (5%) (dziedzina nauk społecznych). Jest to właściwa proporcja, studenci wybierają wykład monograficzny z obszaru nauk społecznych, a więc w tym przypadku wskaźnik 1.1.b został spełniony.

Na kierunku na studiach I stopnia prowadzone są następujące ścieżki kształcenia w postaci modułów:

1. *opis i analiza dzieła sztuki*, przygotowuje do podstawowych praktyk analizy i inwentaryzacji dzieł sztuki;
2. *historia sztuki świata*, daje rozeznanie w obszarze sztuki pozaeuropejskiej i żydowskiej;
3. *dydaktyka historii sztuki*, przygotowuje do zawodu nauczyciela historii sztuki (przedmiot nauczany w szkole podstawowej i ponadpodstawowej). Ścieżka ta realizowana jest w oparciu o Rozporządzenie MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia nauczycieli i Rozporządzenia MEiN z 14 września 2023 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli.

a na studiach II stopnia:

1. *nauczycielska*, przygotowująca do zawodu nauczyciela plastyki (przedmiot nauczany w szkole podstawowej i ponadpodstawowej). Ścieżka ta realizowana jest w oparciu o Rozporządzenie MNiSW z 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia nauczycieli i Rozporządzenia MEiN z 14 września 2023 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli;
2. *rzeczoznawcza i rynek dzieł sztuki*, przygotowuje do pracy na rynku sztuki;
3. *muzealnictwo i animacja*, przygotowuje do pracy w zakresie ochrony dóbr kultury i animacji kultury.

Koncepcja realizacji standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela odpowiada wymaganiom w nim określonym. Moduł A - merytoryczne przygotowanie do nauczania przedmiotu odbywa się na studiach pierwszego i drugiego stopnia, moduły B-D obejmujące przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne, ogólne przygotowanie dydaktyczne i dydaktykę szczegółową realizowane są również na studiach pierwszego stopnia. Natomiast studenci studiów drugiego stopnia, którzy nie realizowali na pierwszym stopniu modułu nauczycielskiego są zobowiązani dodatkowo zrealizować 30 godzin wykładu dydaktyki historii sztuki i plastyki w ramach kształcenia na stopniu pierwszym (jest wspólny dla obydwu stopni). Ponadto dotyczy to także modułów B-D, które w tej sytuacji są realizowane w Studium Pedagogizacji, co jest zasadnym rozwiązaniem.

Na Uczelni prowadzone są badania naukowe w dyscyplinie nauki o sztuce, co uwidacznia się w zajęciach, w tym wyraźne przełożenie na program studiów mają takie obszary jak: badania inwentaryzacyjne (m. innymi cmentarzy oraz architektury sakralnej); badania sztuki i architektury

tw. dawnych kresów wschodnich Rzeczypospolitej; badania nad sztuką i kulturą żydowską, a także badania związane z dydaktyką historii sztuki i plastyki. W tym ostatnim zakresie prowadzone są dwa moduły kształcenia dla obu poziomów studiów, dla I stopnia: *moduł 3: dydaktyka historii sztuki*, przygotowujący do wykonywania zawodu nauczyciela historii sztuki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej, a dla II stopnia *moduł 1: dydaktyka plastyki* przygotowujący do wykonywania zawodu nauczyciela plastyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Proponowane w ramach tych modułów treści kształcenia stanowią bez wątpienia jeden z najbardziej rozpoznawalnych i unikatowych elementów programu tego ośrodka kształcenia w zakresie historii sztuki.

Oparte na sformułowaniach właściwych dla Krajowych Ram Kwalifikacji efekty uczenia się nie uwzględniają wszystkich kompetencji określonych w charakterystykach drugiego stopnia PRK na poziomie 6 i 7 lub uwzględniają je w sposób niepełny np. nie obejmują wiedzy na temat fundamentalnych dylematów współczesnej cywilizacji, czy umiejętności rozwiązywania problemów w sytuacjach nie w pełni przewidywalnych, doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywania oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, doboru oraz stosowania właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Cele kształcenia są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego np. poprzez ścieżkę *opis i analiza dzieła sztuki; rzeczoznawcza i rynek dzieł sztuki czy muzealnictwo i animacja*, (o czym była mowa już wcześniej). Przyjęte dla kierunku koncepcja i cele kształcenia dla studiów I stopnia dostarczają szeroką wiedzę na temat sztuki europejskiej poczynając od czasów starożytnych aż po współczesne. Ich program obejmuje zajęcia związane z propedeutyką historii sztuki, z dziejami sztuki w poszczególnych epokach historycznych (w zakresie architektury, malarstwa i rzeźby), a także oferuje przedmioty do wyboru o treściach poszerzających zasadniczy kurs chronologicznych dziejów sztuki (np. *niematerialne dziedzictwo kulturowe, historia ogrodów i założeń zieleni, historia kultury materialnej*). Program studiów obejmuje też ćwiczenia terenowe dla wszystkich lat studiów. Wykłady monograficzne studenci realizują z puli wykładów przygotowanych przez pracowników IHS oraz z puli wykładów ogólnouczelnianych (w zakresie nauk społecznych). Mają też do wyboru dwa seminaria licencjackie. Studenci odbywają liczne zajęcia terenowe, ale zastanawia brak w programie studiów zajęć prowadzonych w Warszawie, pozwalających na zapoznanie się z zabytkami i sztuką najbliższego otoczenia, co jest przez studentów postrzegane jako mankament i niedostatek programu kształcenia. W opiniach przedstawionych zespołowi oceniającemu przez pracowników i studentów, na potencjalnie planowane zajęcia na terenie Warszawy zgody nie wyrażają władze dziekańskie i/lub dyrektoria IHS. Rekomenduje się szersze włączanie studentów kierunku w dyskusję nad jego rozwojem i koncepcją kształcenia. Tym samym dla kierunku są spełnione wskaźniki 1.1.c i 1.1.d dla Kryterium I.

Studenci odbywają praktyki kierunkowe (90 godz.) w instytucjach związanych z profilem kształcenia (muzea, galerie, specjalistyczne wydawnictwa, instytucje ochrony dóbr kultury), z którymi UKSW na podpisane umowy o współpracy w tym zakresie. W przypadku wyboru *modułu 3: dydaktyka historii sztuki* odbywają praktyki dydaktyczne (150 godz., studia I stopnia) i *modułu 1: dydaktyka plastyki* odbywają także praktyki dydaktyczne (90 godz., studia II stopnia).

W procesie dydaktycznym uwzględniono nauczanie i uczenie się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, realizowane za pomocą platformy Teams. Choć dla kierunku istnieje Regulamin Kształcenia Zdalnego, to w trakcie wizytacji nie udało się pozytywnie zweryfikować jego stosowania. Z deklaracji pracowników i studentów wynika, że o tym, które zajęcia odbywają się

online decyduje arbitralnie Dziekan Wydziału, a formę uczenia na odległość stosuje się przede wszystkim w trybie odrabiania zajęć ze względu na trudności z pozyskaniem w tym celu wolnych sal dydaktycznych (por. kryterium 5). Tak więc wskaźnik 1.1.f dla Kryterium I został spełniony, ale w rzeczywistej realizacji tego standardu Zespół dostrzegła mankamenty.

Efekty uczenia są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem ogólnoakademickim, są możliwe do osiągnięcia, sformułowane w sposób zrozumiały i pozwalające na weryfikację. Szczegółowe efekty uczenia dla poszczególnych zajęć założone dla kierunku są zgodnie z poziomami PRK dla studiów I stopnia (poziom 6). Wskaźniki 1.2a, 1.2b, 1.2.c, 1.2.e dla Kryterium I zostały więc spełnione. Efekty uczenia są jednak niezgodne dla studiów II stopnia (poziom 7): wymagana dla poziomu 7PRK kompetencja językowa wg. ESOKJ tj. umiejętności komunikowania się w języku obcym), ponieważ kierunek nie zapewnia kształcenia w zakresie języka obcego. Wątpliwości budzi więc realizacja kierunkowych efektów uczenia się w zakresie umiejętności U06 dla studiów II stopnia (ma umiejętności językowe zgodne z wymogami określonymi dla poziomu B2). W ofercie dla studentów znajdują się co prawda wykłady monograficzne prowadzone w języku obcym (do wyboru spośród oferty pracowników IHS m. in. *A few thoughts on the art of the Grand Duchy of Lithuania; Animation of local environments through art; Anthropology of Art*), ale ich prowadzący nie mają kompetencji do nauki języka obcego i nie takie są cele kształcenia dla tego przedmiotu. Wskaźnik 1.2.d jest więc spełniony tylko częściowo. Jeżeli chodzi o studia II stopnia to zgodnie z przyjętymi założeniami efektów uczenia się na tym poziomie, studenci pogłębiają i uporządkowują wiedzę z zakresu historii sztuki polskiej i europejskiej, wykorzystują zaawansowaną technologię zawodową i stosują metodologie badawcze oraz krytykę artystyczną. Istotnym elementem programu na tym stopniu są również moduły kształcenia, których zróżnicowane treści związane z muzealnictwem i animacją kultury, rzeczoznawstwem i rynkiem sztuki oraz dydaktyką plastyki w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, dają możliwość wyboru przyszłym absolwentom kierunku ścieżki zawodowej, odpowiadając jednocześnie na współczesne społeczne zapotrzebowanie zawodu historyka sztuki. Jednak obsada wybranych zajęć jest pod względem kompetencji prowadzących nieprawidłowa (por. kryterium 4. Załącznik nr 4. Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa). Tym samym trzeba uznać, że wskaźnik 1.2.c został spełniony częściowo.

Podsumowując, obecność w koncepcji i celach kształcenia elementów związanych z różnorodną ścieżką przygotowania historyków sztuki do zawodu (rynek sztuki, ochrona dóbr i dziedzictwa kultury, animacja kultury, zawód nauczyciela historii sztuki i plastyki) zaświadcza o świadomości zmian w zakresie praktyki zawodowej absolwentów. Za poprawne należy także uznać otoczenie przedmiotów bezpośrednio związanych z naukami o sztuce przedmiotami pomocniczymi jak *nauki pomocnicze historii sztuki, historia systemów, problemów i idei filozoficznych, animacja środowisk lokalnych przez sztukę, niematerialne dziedzictwo kulturowe*. Zauważyć jednak trzeba, że zajęcia takie są przewidziane wyłącznie dla II stopnia i w stosunkowo skromnej ofercie.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁸(kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku są częściowo zgodne z elementami strategii Uczelni, mieszczą się w dyscyplinie nauk o sztuce, do której zostały przypisane, natomiast ich przypisanie (w niewielkim procencie) do nauki o ziemi i środowisku jest błędne. Koncepcje i cele kształcenia są tylko częściowo powiązane z działalnością naukową prowadzoną na Uczelni w zakresie nauk o sztuce (por. kryterium 4. Załącznik nr 4. Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa). Choć opisy efektów uczenia (odnosząc się do pkt. 10 Misji i strategii UKSW) zakładają współpracę z biznesem, otoczeniem społecznym i instytucjonalnym, a interesariusze zewnętrzni opiniują programu studiów, to w trakcie wizytacji nie stwierdzono rzeczywistej realizacji tych praktyk (brak stosownej dokumentacji, sprzeczne informacje pochodzące ze strony pracowników IHS oraz władz Wydziału i Uczelni, nikła świadomość praktyki ze strony przedstawicielki otoczenia społeczno-gospodarczego Stołeczny Konserwator Zabytków). Polityka jakości kształcenia UKSW zakładająca monitorowanie, przeglądanie i doskonalenie programu studiów w celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia jest w praktyce trudna do pozytywnej weryfikacji w zakresie ocenianego kierunku.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku koncepcji i celów kształcenia na studiach I stopnia i właściwego przyporządkowania do dyscyplin naukowych.
2. Treści programowych z zakresu umiejętności posługiwania się językami obcymi, które nie zapewniają na poziomie drugiego stopnia osiągnięcia poziomów odpowiednio B2 i B2+ wg ESOKJ w zakresie wszystkich oferowanych na kierunku języków.
3. Braku sprawnego procesu monitorowania, przeglądania i doskonalenia programu studiów wraz z udziałem interesariuszy i studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

1. Rekomenduje się szersze włączanie studentów kierunku w dyskusję nad jego rozwojem i koncepcją kształcenia.

Zalecenia

⁸W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

1. Zaleca się uzgodnienie koncepcji i celów kształcenia na studiach I stopnia z właściwym przyporządkowaniem do dyscyplin naukowych.
2. Zaleca się spełnienie wymagań PRK dla studiów II stopnia poprzez wprowadzenie nauki języka obcego umożliwiające posługiwanie się nim przez studentów na poziomie B2+.
3. Zaleca się usprawnienie procesu monitorowania, przeglądania i doskonalenia programu studiów z włączeniem interesariuszy.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe przypisane do poszczególnych zajęć uwzględniają, z pewnymi wyjątkami (o czym dalej), wiedzę z zakresu dyscypliny w odpowiednim dla danego stopnia studiów wymiarze. Treści zajęć z zakresu dziejów sztuki w epokach historycznych odnoszą się do ich specyfiki, uwzględniają kwestię topograficznego uporządkowania zagadnień artystycznych, a także specyfikę wynikającą z artystycznych mediów stosowanych w różnych epokach. Program kształcenia zapewnia także studentom wiedzę dotyczącą metodologii i specyfiki badań z zakresu historii sztuki.

Treści programowe na studiach I i II stopnia określone dla konkretnych zajęć są w większości zgodne z założeniami dla tych zajęć efektami uczenia się. Zostały one sformułowane poprawnie, czytelnie i odzwierciedlają współczesny stan wiedzy z zakresu dyscypliny, a także są zaopatrzone w poprawnie przygotowaną literaturę przedmiotu. Zaproponowane w programie moduły kształcenia zasadniczo przygotowują do podjęcia pracy zawodowej w dyscyplinie i uwzględniają różnorodność jej ścieżek i to niezależnie od wyboru modułu. Wskaźnik 2.1.b został spełniony.

Treści programowe modułów zasadniczo umożliwiają osiągnięcie wiedzy w zakresach dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w tym zasadniczej mierze w zakresie dyscypliny nauki o sztuce. Nie można jednak odnaleźć w treści programów modułów 1 i 2 elementów wiedzy prawnej. Inne jeszcze wątpliwości budzi *moduł 2: rzeczoznawstwo i rynek dzieł sztuki* (studia II stopnia) w zakresie zajęć: *muzykalia: instrumentarium – ćwiczenia* oraz *muzykalia: piśmiennictwo - ćwiczenia*. Treści tych zajęć nie dotyczą historii sztuki, nie realizują wskazanych w sylabusie umiejętności studenta ani nie służą oczekiwanym efektom uczenia się, w efekcie zajęcia nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w ramach dyscypliny. Pod względem efektów uczenia się sylabus dla przedmiotu *muzykalia: piśmiennictwo – ćwiczenia* jest niemal identyczny z sylabusem przedmiotu *dzieje europejskiej kultury muzycznej*, prowadzonym przez tego samego nauczyciela akademickiego (por. niżej), literatura przedmiotu zawarta w tym sylabusie zawiera jedynie dwie pozycje z dziejów liturgiki, żadnej z zakresu historii sztuki (rzeczoznawstwa, rynku dzieła sztuki). Podobnie wątpliwości budzi przedmiot *dzieje europejskiej kultury muzycznej*, który poświęcony jest dziejom muzyki od antyku do baroku, historii form i stylów muzycznych. Jednocześnie w efektach uczenia się dla tego przedmiotu mowa o wiedzy z zakresu historii sztuki, metodach analizy i interpretacji dzieł sztuki itd. Zamieszczona w sylabusie literatura, bardzo zresztą nieliczna, to publikacje z obszaru muzykologii. Sylabus nie obejmuje kształcenia w zakresie historii sztuki (zajęcia te nie mają w programie studiów charakteru pomocniczego dla dyscypliny kształcenia). Analogicznie

jest z zajęciami *rozwój europejskiego instrumentarium muzycznego*, które wg. sylabusu w zakresie treści kształcenia dotyczą rozwoju wybranych instrumentów muzycznych w Europie, posiadają stosowną do tego literaturę przedmiotu (muzykologiczną), ale efekty uczenia się odnoszą się do historii sztuki, kultury wizualnej, metod badawczych historii sztuki itd. Tym samym trzeba uznać, że wskaźnik 2.1.a dla Kryterium II jest spełniony częściowo.

Jeżeli chodzi o kwestię elastycznego kształtowania ścieżki kształcenia przez studentów, to indywidualizacja studiowania odbywa się na tym kierunku przede wszystkim dzięki możliwości wyboru zajęć fakultatywnych, a także obecnych zarówno na I jak i II poziomie studiów modułów kształcenia (od 1 do 3) o zróżnicowanych treściach kształcenia (wskaźnik 2.1.b jest spełniony). Indywidualizację taką gwarantują też praktyki kierunkowe, które mogą realizowane w różnych instytucjach sztuki i kultury. Praktyki kierunkowe trwają na pierwszym stopniu 90 godz. i na drugim stopniu 90 godz. Treści programowe praktyk, ich wymiar i liczba pkt. ECTS oraz miejsca w programach studiów są właściwe. Wyboru miejsca praktyk dokonuje się z listy instytucji, z którymi UKSW ma podpisaną umowę (która reguluje zasady formalne) i są to: muzea i galerie dzieł sztuki, placówki oświatowe zajmujące się popularyzacją wiedzy o sztuce, kulturze i nauce, specjalistyczne wydawnictwa w zakresie merytorycznym odpowiadającym specyfice kierunku studiów, instytucje rynku sztuki oraz zajmujące się ochroną dóbr kultury. Warunki w jakich odbywają się praktyki, infrastruktura przestrzeni są zgodne z procesem nauczania i uczenia się. Podstawą zaliczenia praktyk jest sprawozdanie o ich odbyciu, zatwierdzone przez instytucję organizującą praktykę oraz weryfikowane przez opiekuna praktyk ze strony UKSW. Studenci realizują w ich ramach zamierzone dla kierunku stopnia I i II efekty uczenia się. Wskaźniki 2.4.a-j w zakresie standardu jakości kształcenia dla Kryterium II są spełnione.

Plan studiów obejmuje co prawda zajęcia w języku angielskim (wykłady monograficzne), ale w przypadku studiów II stopnia nie obejmuje w ogóle nauki języka obcego. Szczegółowe efekty uczenia dla poszczególnych zajęć założone dla kierunku są zgodnie z poziomami PRK dla studiów I stopnia (poziom 6), ale niezgodne dla studiów II stopnia (poziom 7): wymagana dla poziomu 7PRK kompetencja językowa wg. ESOKJ tj. umiejętności komunikowania się w języku obcym), ponieważ program studiów nie uwzględnia kształcenia w zakresie języka obcego. Nie są spełnione wskaźniki 2.2.f i 2.3.f. Trzeba również dodać, że w trakcie spotkania zespołu oceniającego ze studentami pojawiły się uwagi dotyczące faktycznej oferty właśnie wykładów monograficznych prowadzonych przez pracowników IHS, która w rzeczywistości bywa redukowana do dwóch, a także dotyczące zmian nazwy niektórych zajęć fakultatywnych, przy jednoczesnym pozostawianiu tych samych treści kształcenia. Wskaźnik 2.2.c standardu w zakresie sekwencji i form zajęć jest więc spełniony częściowo.

Program studiów I stopnia obejmuje 6 semestrów, łączna liczba punktów ECTS konieczna do ich ukończenia to 182, a w przypadku modułu nauczycielskiego 194. Program studiów II stopnia obejmuje 4 semestry, łączna liczba punktów ECTS konieczna do ich ukończenia to 122. Punkty ECTS są konsekwentnie przypisane przedmiotom, zajęcia o podobnych charakterze trudności i zakresie zostały wycenione podobnie.

Metody kształcenia na kierunku są różnorodne, specyficzne i zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się (jednak z wyjątkami, o których była mowa powyżej). Są zróżnicowane w zależności od specyfiki zajęć zasadniczo i umożliwiają osiągnięcie przez wszystkich studentów efektów uczenia się. Są to: wykład konwencjonalny z wykorzystaniem multimedialnych technik

przekazu wiedzy, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, ćwiczenia praktyczne, praca z tekstem analiza dzieła sztuki, analiza zespołowa, dyskusja, praca z tekstem. Program obejmuje zarówno zajęcia wykładowe oraz ćwiczeniowe w zakresie bardzo różnych przedmiotów. Stosunkowo nielicznie reprezentowane są zajęcia służące przygotowaniu dłuższej naukowej pisemnej wypowiedzi i są ograniczone do seminarium licencjackiego (60 godz.) i magisterskiego (120 godz.). W programie nie występują inne seminaria, ani proseminaria (choć można przyjąć, że ich ekwiwalentem są zajęcia *metodologia pracy naukowej*). Za wartościowe uznaje się takie zajęcia jak *fotografia dokumentacyjna* czy *inwentaryzatorstwo*, które mogą służyć przygotowaniu do pracy zawodowej historyka sztuki. W programie studiów ujęte są praktyki kierunkowe, zróżnicowane ze względu na wybór modułu. W przypadku wyboru modułów nauczycielskich, są to praktyki dydaktyczne. Na wniosek studenta pełnomocnik studenta ds. praktyk może na ich poczet zaliczyć także czynności zawodowe wykonywane w ramach zatrudnienia. Studenci, którzy wybierają tzw. moduł nauczycielski (Moduł 3 na studiach pierwszego stopnia i Moduł 1 na studiach drugiego stopnia) realizują praktyki zgodnie ze standardami MNiSW (Rozporządzenia z dn. 25.07.2019, wraz z późniejszymi zmianami z dn. 6.04.2021). Program obejmuje znaczną i zróżnicowaną pod względem topograficznym pulę zajęć terenowych, niezwykle istotnych w zawodowym przygotowaniu do pracy historyka sztuki. Wątpliwość budzi jednak fakt, że pośród miejsc, w których te zajęcia są realizowane (Gdańsk, płn. Małopolska, Łowicz, Węgrów, Pułtusk itd.) nie ma Warszawy, a przede wszystkim jej historycznych części, które znajdują się w niedalekiej odległości od Uczelni, ale zarazem nie stanowią jej bezpośredniego, powszechnie dostępnego i znanego studentom historycznego i kulturowego otoczenia. Tak liczna reprezentacja prowincjonalnych ośrodków sztuki, wobec braku stołecznego, nie gwarantuje osiągnięcia celów kształcenia oraz efektów uczenia się w zakresie wiedzy szczegółowej o rozwoju sztuki europejskiej od czasów starożytnych po współczesne i jest błędne z punktu widzenia właściwego doboru środków i narzędzi dydaktycznych. Wobec czego wskaźnik 2.3.b trzeba uznać za spełniony selektywnie.

Na kierunku możliwe jest stosowanie metod i technik uczenia na odległość, ale realizowane jest w sposób mało przejrzysty (por. kryterium 1). Wskaźniki 2.2.h, 2.3.c, 2.3.g są więc spełnione częściowo.

Na ocenianym kierunku zajęcia odbywają od poniedziałku do piątku, najwcześniejsze zaczynają się o godz. 8:00, a kończą popołudniami, na ogół nie później niż o godz. 18:15. Pomiędzy nimi zachowuje się przerwy 15 minut. W trakcie wizytacji zespół oceniający został jednak poinformowany, że jedno z zaliczeń zostało wyznaczone na godz. 21:00 (w trybie pracy zdalnej). Ponadto, studenci wskazali, że godzinowy układ zajęć nie jest nigdy z nimi konsultowany, odzwierciedla jedynie preferencje godzinowe nauczycieli akademickich, a także wynika z ograniczonej dostępności sal. Zarówno studenci jak i pracownicy zwracali kilkakrotnie uwagę na bardzo sztywne zasady dostępności sal, przydzielanych centralnie przez Uczelnię, co w istotny sposób komplikuje odrabianie zajęć (por. kryterium 5). W planie zajęć zdarza się równoczesność lektoratów i kierunkowych przedmiotów fakultatywnych, co uniemożliwia udział w tych ostatnich części zainteresowanych nimi studentów. Jest to kolejny argument przekonujący, że wskaźnik 2.3.c został spełniony jedynie częściowo (w zakresie dostępnych narzędzi zapewniających studentom osiągnięcie efektów uczenia się).

Jeżeli chodzi o przejrzystość zasad i terminów zaliczeniami przedmiotów i egzaminów, to ich harmonogram jest dostępny dla studentów. W harmonogramie egzaminów dla semestru zimowego przewidziano 11 egzaminów, a dla letniego 15 egzaminów. Liczba ta umożliwia przygotowanie się studentów do egzaminów zgodnie z zasadami higieny uczenia się oraz umożliwia weryfikację

wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

Problemem jest korelacja treści zawartych w sylabusie w stosunku do aktualnego stanu na temat zaliczeń i egzaminów. Porównanie harmonogramu dla semestru letniego z informacjami zawartymi w sylabusach wykazuje, że widnieją w nim przedmioty, które wg informacji z sylabusu kończą się zaliczeniem na ocenę, a nie egzaminem np. *architektura XIX w.; historia rzemiosła artystycznego; ikonografia nowożytna*.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (*jeśli dotyczy*)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są częściowo zgodne z efektami uczenia się, w kilku przypadkach nie mają związku ze stanem wiedzy i metodyką badań w zakresie historii sztuki. Harmonogram realizacji programu studiów, formy i organizacja zajęć, liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich oraz szacowany nakład pracy studentów odpowiadają liczbie punktów ECTS, umożliwiając, jednak z opisanym powyżej wyjątkami, osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Metody kształcenia są zróżnicowane, zorientowane na studenta, motywują do udziału w procesie dydaktycznym i uczenia się, ułatwiają osiągnięcie efektów uczenia się, jednak również z opisanymi powyżej wyjątkami. Wykorzystanie czasu na dydaktykę jest na ogół efektywne, choć istotnym problemem jest organizacja zajęć odrabianych, a także korzystanie z nauczania na odległość.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Rozbieżności pomiędzy założoną koncepcją i celami kształcenia, a ich faktycznym wypełnieniem w postaci obecnie realizowanego programu studiów na kierunku historia sztuki.
2. Braku zajęć w języku obcym na studiach II stopnia.
3. Braku harmonijnego powiązania treści kształcenia wybranych zajęć z efektami uczenia się.
4. Braku przepływu informacji związanych z realizacją bieżącego programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

Zalecenia

1. Zaleca się stworzenie spójnej koncepcji i celów kształcenia dla omawianego kierunku.
2. Zaleca się wprowadzenie zajęć z języka obcego na studiach II stopnia. Zaleca się zapewnienie treści programowych umożliwiających osiągnięcie poziomu B2+ wg. ESOKJ na studiach na studiach drugiego stopnia z uwzględnieniem wszystkich kompetencji określonych w ogólnych założonych dla kierunku efektach uczenia się w zakresie umiejętności komunikowania się w językach obcych.
3. Zaleca się uzgodnienie treści kształcenia wybranych zajęć i efektów uczenia się.
4. Zaleca się optymalizacja przepływu informacji związanych z bieżącą realizacją programu kształcenia.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady kwalifikacji na studia na UKSW są zgodne z obwieszczeniem Rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (Obwieszczenie nr 4/2024 Rektora UKSW z dnia 7 czerwca 2024). W postępowaniu rekrutacyjnym na studia pierwszego stopnia na kierunek historia sztuki uwzględniane są wyniki egzaminu maturalnego (tzw. nowa matura) z języka polskiego (poziom podstawowy lub rozszerzony), z języka obcego nowożytnego (do wyboru – poziom podstawowy lub rozszerzony) oraz z przedmiotów do wyboru: historia, WOS, historia sztuki, matematyka, język łaciński i kultura antyczna, geografia. Dla kandydatów posiadających tzw. starą maturę oraz legitymujących się maturą międzynarodową funkcjonują osobne przepisy szczegółowo opisane na stronie kierunku. Maksymalną liczbę punktów wymaganych w postępowaniu rekrutacyjnym mogą osiągnąć finaliści olimpiad (uszczegółowienie znajduje się na stronach internetowych kierunku). Dodatkowo postępowanie rekrutacyjne jest rozstrzygane na korzyść kandydata w przypadku, gdy wykazuje podobny wynik dla przedmiotu w formie podstawowej i rozszerzonej. Również przy wskazaniu przez kandydata w formularzu systemu IRK więcej niż jednego przedmiotu do wyboru – zastosowanie odpowiedniego przelicznika uwzględnia opcję korzystniejszą dla kandydata. Z kolei kwalifikacja na studia stacjonarne II stopnia na kierunku historia sztuki dla absolwentów tego kierunku na I stopniu, odbywa się w oparciu o specjalnie utworzony wzór, którego podstawą jest średnia uzyskana w toku studiów (dane na stronie internetowej). Do średniej z toku studiów nie wlicza się oceny pracy licencjackiej (magisterskiej) ani oceny z egzaminu licencjackiego (magisterskiego). Dla kandydatów nieposiadających dyplomu ukończenia studiów I stopnia na kierunku historia sztuki kwalifikacja następuje na podstawie egzaminu wstępnego w formie rozmowy kwalifikacyjnej (wymagania zawarte zostały w dokumentach dostępnych po zalogowaniu się do systemu IRK tzw. Tezy). Tezy te są sformułowane w taki sposób, że nie pozwalają na uzyskanie odpowiedzi na poziomie ukończenia studiów pierwszego stopnia, gdzie według PRK P6S_WG na poziomie 6 wymaga się m.in. “zaawansowanego stopnia” wiedzy (Tezy: “Wyjaśnienie podstawowych

terminów z zakresu architektury”; “Wyjaśnienie podstawowych terminów z zakresu plastyki (rzeźba, malarstwo)”; “Wyjaśnienie podstawowych terminów z zakresu technik artystycznych”, “Wyjaśnienie podstawowych terminów z zakresu metodologii historii sztuki”). Podczas wizytacji pojawiły się głosy studentów o braku historyka sztuki w komisji rekrutacyjnej. Fakt ten może stanowić istotną trudność w postaci profesjonalnej oceny kandydatów.

Warunki rekrutacji na studia zapewniają kandydatom z niepełnosprawnościami równe szanse w podjęciu studiów - pełny udział w procesie rekrutacyjnym (pozwala na to infrastruktura i specjalistyczny sprzęt - patrz kryterium 5).

Warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Odpowiedni regulamin określa przepisy ogólne, organizację oraz procedurę potwierdzania efektów uczenia się zdobytych poza systemem studiów. Na kierunku procedura ta nie jest stosowana.

Ponieważ program studiów nie obejmuje zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość warunki rekrutacji nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów oraz wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Na stronie kierunku zamieszczone zostało ogłoszenie o Procedurze składania pracy dyplomowej - w trakcie wizytacji pojawiły się głosy o braku spójności informacji dotyczących warunków dyplomowania (brak jasnych zasad). Rekomenduje się stworzenie jasnej ścieżki postępowania dla studentów, jeśli chodzi o proces dyplomowania – wskazówki praktyczne.

Zasady procesu dyplomowania normalizuje Regulamin studiów oraz Księga jakości kształcenia UKSW - procedury, dostępna na stronach internetowych Uczelni. Dokumenty (załączniki) dokładnie opisują sposób postępowania, zarówno studenta, jak i promotora (dla studiów I i II stopnia). Instrukcja dotyczy wyboru i zatwierdzania tematu, możliwości jego zmiany i procedury, które się z tym wiążą, terminów a także samego procesu dyplomowania z egzaminem włącznie. Praca dyplomowa składana jest w formie elektronicznej oraz archiwizowana w systemie APD UKSW. Egzamin dyplomowy, zarówno na I jak i II stopniu studiów odbywa się przed trzyosobową komisją, powołaną przez Dziekana Wydziału Nauk Historycznych (przewodniczący, opiekun pracy dyplomowej i recenzent). Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym o charakterze zamkniętym. Student po ukończeniu studiów uzyskuje dyplom ukończenia studiów z tytułem zawodowym licencjata lub magistra na kierunku historia sztuki.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zostały określone w Regulaminie studiów. Obejmują one m.in. stosowaną w Uczelni skalę ocen, warunki uzyskania zaliczenia, sposób ustalania terminarza zaliczeń i egzaminów, w tym zaliczeń i egzaminów poprawkowych oraz zasad przyznawania i ustalania terminu egzaminu komisyjnego. Określono w nim również warunki zaliczania i powtarzania semestrów, sposób obliczania ostatecznego wyniku studiów, a także warunki skreślenia z listy studentów np. ze względu na brak uczestnictwa w zajęciach obowiązkowych czy brak postępów w nauce. W Regulaminie studiów określono również wytyczne dotyczące dostosowania formy egzaminów i zaliczeń do możliwości i potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Ponadto Regulamin ustanawia sposób przekazywania studentom informacji o uzyskanych ocenach na każdym etapie studiów (obliguje

prowadzących zajęcia do określenia podczas pierwszych zajęć szczegółowych warunków zaliczenia, a także do informowania studentów o uzyskanej ocenie za pomocą systemu informatycznego Uczelni) oraz na ich zakończenie. Dzięki tym zapisom możliwe jest równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji efektów uczenia się, zapewnienie bezstronności, rzetelności i przejrzystości tego procesu, a także wiarygodności i porównywalności ocen.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się są różnorodne, specyficzne i zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się. Formą potwierdzającą efekty uczenia się są: egzamin lub zaliczenie z oceną. Prowadzone są w formie ustnej lub pisemnej, określonej przez prowadzącego i podane są w karcie przedmiotu. W przypadku formy pisemnej dopuszcza się do wyboru przez prowadzącego: test, esej, pisemna praca zaliczeniowa. Metody weryfikacji efektów uczenia się umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności poprzez pisemne prace etapowe oraz prace dyplomowe.

Tematyka prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscypliny nauki o sztuce. Występuje różnica między poziomem przygotowywanych prac licencjackich i magisterskich, wynikająca z różnicy poziomów studiów. Podjęta w nich tematyka jest związana np. m. in. z łemkowskimi tradycjami i ich odzwierciedleniem w nowoczesnej sztuce polskiej, z wpływem folkloru na kostiumy stworzone do baletu Karola Szymanowskiego, z rozwojem prenatalnym w sztuce dawnej i współczesnej czy z nurtami w jubilerstwie i fotografii. Poziom prac z zakresu jednego poziomu nie jest równy, a oceny nie zawsze są trafne (zdarzają się zawyżone). Część prac charakteryzuje wadliwa kompozycja, niedostatki warsztatu analitycznego, przewaga fragmentów opisowych.

Studenci kierunku historia sztuki mają możliwość zamieszczania swoich tekstów w czasopiśmie *Artifex*, które jest prowadzone i redagowane przez studentów i doktorantów Instytutu Historii Sztuki. Niestety ostatni zamieszczony numer został opublikowany na stronach internetowych w 2021 roku. Rekomenduje się wspieranie i zachęcanie studentów do współpracy w redagowaniu czasopisma i uaktualnienie kolejnych jego numerów na stronach internetowych IHS.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia na kierunek historia sztuki, umożliwiające właściwy dobór kandydatów. Dla kandydatów na II stopień zostały sformułowane Tezy, które nie pozwalają na uzyskanie odpowiedzi na poziomie ukończenia studiów pierwszego stopnia, gdzie według PRK P6S_WG na poziomie 6 wymaga się m.in. "zaawansowanego stopnia" wiedzy.

Wyjaśnienia wymaga procedura składania prac dyplomowych i właściwego informowania studentów o terminach. System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiając uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się. Brak jasnych wytycznych (w praktyce) dotyczących zasad dyplomowania znacznie utrudnia studentom poprawne i zgodne z wyznaczonymi terminami złożenie przygotowanych rozpraw.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku listy pytań rekrutacyjnych dla kandydatów na studia drugiego stopnia na poziomie PRK P6_WG (tzw. "Tezy").
2. Braku naukowca reprezentującego dyscyplinę historia sztuki w komisji rekrutacyjnej.
3. Nie zawsze odpowiedniej oceny prac dyplomowych zgodnej z ich rzeczywistym poziomem.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

1. Rekomenduje się stworzenie jasnej ścieżki postępowania, jeśli chodzi o proces dyplomowania – dotyczy to działań praktycznych.
2. Rekomenduje się wspieranie i zachęcanie studentów do współpracy w redagowaniu czasopisma Artifex i uaktualnienie kolejnych jego numerów na stronach internetowych IHS.

Zalecenia

1. Zaleca się powołanie do komisji rekrutacyjnej naukowca reprezentującego dyscyplinę historia sztuki.
2. Zaleca się stworzenie listy pytań rekrutacyjnych dla kandydatów na studia drugiego stopnia na poziomie PRK P6_WG.
3. Zaleca się odpowiednią ocenę prac dyplomowych zgodną z ich rzeczywistym poziomem.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

W Instytucie Historii Sztuki UKSW pracuje 19 pracowników naukowych w tym czterech pracowników samodzielnych - trzech profesorów tytularnych (dwoje historyków sztuki, jeden muzykolog) oraz jedna profesor Uczelni, 14 pracowników ze stopniem doktora i jeden ze stopniem magistra. Liczba studentów wynosi 87. Liczebność kadry, w stosunku do liczby studentów jest adekwatna. Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami nie zapewnia w pełni i całkowicie prawidłowej realizacji zajęć oraz osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Kierownictwo Instytutu nie legitymuje się studiami z zakresu historii sztuki (ani kompetencjami i doświadczeniem w zakresie dyscypliny), podobnie dzieje się w obsadzie jednej z jednostek podległych.

Nie sposób pominąć informacji, że w Instytucie nie odbywają się żadne ogólne zebrania pracownicze, podczas, których mogłyby zostać omówione bieżące problemy związane z realizacją kształcenia na kierunku (co było przedmiotem niepokoju większości pracowników Instytutu wyrażonym podczas spotkania z zespołem oceniającym). Jeżeli zatem weźmiemy pod uwagę cel operacyjny 2 Strategii UKSW "[...] doskonalenie jakości kształcenia poprzez efektywne wykorzystanie potencjału pracowników Uczelni [...]" (6.2.2.) to w opisanych przypadkach nie mamy do czynienia z wykorzystaniem potencjału pracowników, których kompetencje lokują się w innych obszarach niż treści prowadzonych zajęć oraz powierzone im funkcje (por. kryterium 4, załącznik 4: Wykaz zajęć/grup zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa).

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu historyka sztuki nie wskazują zawsze na odpowiednie przygotowanie do wykonywania zawodu z uwzględnieniem jego specyfiki. Zajęcia kierunkowe prowadzone są przez osoby, które nie wykazują się ani wykształceniem z zakresu historii sztuki, ani publikacjami na tematy, które wykładają. Rozziew między kompetencjami a przydzielonymi zajęciami jest notabene przyczyną wewnętrznego sporu, którego rozwiązanie blokuje brak jakichkolwiek jasnych procedur w tym zakresie.

Nauczyciele akademicy posiadają kompetencje dydaktyczne (w tym związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość), umożliwiające prawidłową realizację zajęć, jednak po okresie pandemii powrócono w znacznej mierze do realizacji zadań in-situ. Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych na Uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami. Powyżej 75% godzin zajęć na kierunku prowadzonych jest przez nauczycieli zatrudnionych w tej Uczelni jako podstawowym miejscu pracy.

Hospitacje wykazują prawidłowy dobór metod dydaktycznych, a analiza losowo wybranych prac etapowych i dyplomowych wskazuje na adekwatne metody weryfikacji efektów uczenia się. Kompetencje naukowo-dydaktyczne nauczycieli realizujących kształcenie na kierunku są zróżnicowane. W procesie dyplomowania obsada promotorów i recenzentów jest generalnie prawidłowa. Znakomita większość pracowników naukowo dydaktycznych to osoby o niepodważalnych kompetencjach naukowych, jednak jak wykazano w załączniku 4, nie wszyscy z nich zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Część kadry bowiem nie jest związana z dyscypliną historii sztuki i nie posiada aktualnego i

udokumentowanego dorobku naukowego i doświadczenia zawodowego w zakresie dyscypliny, która pozwalałaby studentom nabywanie kompetencji badawczych. Niedobory kompetencyjne części pracowników skutkują nieprawidłową obsadą zajęć. W trakcie wizytacji pojawiły się uwagi, co do składu komisji egzaminacyjnej – brakuje w niej historyka sztuki. Rekomenduje się powołanie do powyższego ciała naukowca reprezentującego dyscyplinę historia sztuki.

Na kierunku prowadzone jest kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela. Obsada zajęć z pedagogiki dla wszystkich studentów, którzy chcą zdobyć kwalifikacje pedagogiczne jest prawidłowa.

Polityka kadrowa nie jest oparta o transparentne zasady, dlatego nie zawsze umożliwia prawidłową realizację zajęć. Polityka kadrowa składa się bowiem raczej z pięknych zamierzeń, a nie z jasnych i transparentnych zasad i procedur. Na stronie UKSW zapewnia się o przestrzeganiu kompetencji miękkich w doborze pracowników i przestrzeganiu wartości („ważna jest atmosfera rozmowy i dopasowanie kandydata do zespołu i przełożonego”, „Staramy się być dla siebie mili i serdeczni.”). Odbiega to od stanu faktycznego ze względu na brak wypracowania systemowych zasad. W procedurach konkursowych zapewnia się, że „pracownik powinien dobrze czuć się w naszym środowisku pracy oraz mieć komfort w komunikacji z przełożonym, dlatego oprócz wymaganych kwalifikacji, ważna jest atmosfera rozmowy i dopasowanie kandydata do zespołu”. Te deklaracje nie działają jednak w konkretnym przypadku. Dzieje się tak pomimo tego, że zaspokajane są potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych, w tym związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, zapewnione jest także właściwie wsparcie techniczne, jak również monitorowane jest zadowolenie nauczycieli akademickich z funkcjonalności stosowanych platform i narzędzi do nauczania zdalnego. Ankiety do oceny prowadzących nie spełniają swojego zadania. Ponieważ na Uczelni nie zostały jasno sformułowane zasady polityki kadrowej i nie opracowane zostały zasady rozwiązywania konfliktów, w Instytucie trwa długotrwały i głęboki konflikt pracowników, dotyczący doboru kadry i obsady zajęć, który przenoszony jest na studentów. Konflikt nie kreuje pozytywnych warunków pracy, stymulujących i motywujących członków kadry prowadzącej kształcenie do rozpoznawania własnych potrzeb rozwojowych i wszechstronnego doskonalenia, gdyż rzuca się cieniem na wzajemne stosunki i całość pracowniczej sytuacji, a w rezultacie także na sytuację osób kształcących się w Instytucie. Pracownicy skarżą się na brak komfortu pracy oraz symboliczną przemoc, powodujące apatię i brak poczucia sensu, w tym dotyczącego etosu historyka sztuki.

Polityka kadrowa nie zapewnia doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, opartego o transparentne zasady i umożliwiającego prawidłową realizację zajęć - przeciwnie, jest przedmiotem głębokiego sporu, a w opinii większości zespołu prowadzona jest bez uwzględnienia specyfiki historii sztuki. To właśnie kompetencje i doświadczenie w zakresie tej dyscypliny, różnej od pokrewnych dyscyplin humanistyki, powoduje nieprawidłowe obsadzanie zajęć. Mimo różnych ankiet ocena kadry prowadzącej kształcenie jest nieoperatywna, jej wyniki nie są wykorzystywane w doskonaleniu kadry. Potęgowany konflikt, w którym lekceważona jest specyfika dyscypliny historia sztuki nie stwarza warunków stymulujących kadrę do ustawicznego rozwoju.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Głębokość i długotrwałość konfliktu w zespole pracowników naukowo-dydaktycznych (który oparty jest w swej głównej mierze na przekonaniu o nieadekwatnej polityce kadrowej, niesłużącej specyfice dyscypliny historia sztuki) powinien zostać jak najszybciej rozwiązany, gdyż jest przyczyną poczucia braku sensu wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego i demoralizacji studentów. Osią konfliktu jest bowiem etos historyka sztuki i historii sztuki, godzący w sam sens uprawiania zawodu i szacunku dla tradycji w tym zakresie. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń, jest pilne i niezbędne.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Niewłaściwego obsadzenia zajęć, jeśli chodzi o wykształcenie, doświadczenie zawodowe i zakres działań badawczych prowadzących konkretne zajęcia.
2. Brak jasnych kryteriów dotyczących doboru kadry w relacji do przydzielanych im zajęć.

Podjęcie działań naprawczych w tym zakresach pozwoli wygaszenie długotrwałego konfliktu wewnątrz IHS, który znacząco wpływa na częściowe jedynie spełnienie kryterium 4.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

1. Rekomenduje się powołanie do Komisji egzaminacyjnej naukowca reprezentującego dyscyplinę historia sztuki.

Zalecenia

1. Zaleca się obsadę zajęć zgodną z wykształceniem nauczycieli akademickich i prowadzonymi badaniami.
2. Zaleca się transparentne przydzielanie zajęć, każdorazowo z udziałem komisji reprezentatywnej dla poszczególnych katedr (z udziałem kierowników katedr).

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Kierunek historia sztuki zlokalizowany jest w nowoczesnym kampusie Uniwersytetu na ul. Wóycickiego, położonym w parku, oddalonym od centrum. Polityka Uczelni zakłada, że poszczególne, umieszczone tam instytuty nie posiadają swoich własnych sal. Sale dydaktyczne są przydzielane z oddórnego rozdzielnika. Powoduje to niekiedy chaos i brak komfortu zarówno pracowników, jak studentów. Stwierdzonym, praktycznym problemem jest organizacja sposobu przydzielania sal oraz brak pomieszczeń dla dydaktyków. Studenci i nauczyciele akademicy zwrócili uwagę, że organizacja przydziału sal szwankuje w przypadku najmniejszej zmiany harmonogramu (choroba prowadzącego, konieczność odrobienia zajęć z powodu wyjazdu służbowego, etc.). Brak pomieszczeń dla nauczycieli powoduje, że dydaktycy nie mają swojego miejsca by pracować, a zajęcia typu konsultacje prowadzący odbywają niejednokrotnie w jednej sali w różnych jej rogach.

Sale są wyposażone we wszelki sprzęt potrzebny do prowadzenia zajęć kierunkowych: posiadają rzutniki i ekrany, laptopy zaś są każdorazowo do wypożyczenia przez prowadzącego. Krzesła posiadają uchylne (dla prawo- i lewo-ręcznych) stoliki, na których można postawić laptop lub położyć zeszyt z notatkami. Uczelnia posiada też sale komputerowe ze sporymi, przyjaznymi wielkością, monitorami do pracy. Na korytarzu znajdują się kserokopiarki, do użytku przez pracowników i studentów (za niewielką opłatą). W całym budynku działa bezprzewodowa sieć internetowa. Studenci szczególnie chwalą sobie możliwość darmowego korzystania (dzięki zakupionym licencjom) z profesjonalnych programów służących do pisania i przygotowywania prezentacji. Wyposażenie sal jest zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, umożliwiając osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, ponadto są adekwatne w stosunku do przyszłej pracy zawodowej, przygotowując ich do przyszłych zadań. Sale są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Chociaż liczba zajęć on-line jest ograniczona, kształcenie na odległość jest w pełni operatywne dzięki oprogramowaniu umożliwiającym synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi. Edukacja na odległość jest także dostępna dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w tym studentów z niepełnosprawnościami.

Na każdym piętrze w budynku znajdują się toalety dla osób z niepełnosprawnością ruchową, a dzięki trzem windom poruszanie się między piętrami nie stanowi problemu. Zadbano też o podjazd do budynku, uznać więc można, że starannie zlikwidowano bariery dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi, umożliwiając im pełny udział w procesie kształcenia. Dzięki systemowi identyfikacji studentów i pracowników (dedykowane karty cyfrowe) możliwe jest proste korzystanie ze specjalistycznych sal komputerowych poza godzinami zajęć. Stwierdzono ściśle przestrzeganie zasad BHP w pomieszczeniach oraz podczas organizowanych wyjść dydaktycznych.

Nowoczesna, przestronna biblioteka jest biblioteką ogólną, ale z obszernym księgozbiorem specjalistycznym z zakresu historii sztuki, co pozwala na prawidłowe przeprowadzanie procesu dydaktycznego. Biblioteka jest dostępna dla osób z niepełnosprawnością ruchową i z wolnym dostępem do książek, posiada sprzęt specjalistyczny przeznaczony dla osób z niepełnosprawnością narządu wzroku oraz skaner do darmowego użytku przez korzystających z księgozbioru. Ułatwieniem dla studiujących jest fakt, że dwa razy dziennie odbywa się transport zamówionych książek między dwoma kampusami uniwersyteckimi – korzystający mogą więc dowolnie (przez Internet) wybrać miejsce, z którego chcą skorzystać z księgozbioru lub oddać książki z powrotem do biblioteki. Dzięki szerokiej współpracy międzynarodowej i działającemu systemowi zamówień biblioteka jest uzupełniana na bieżąco w potrzebne do procesu badawczego i dydaktycznego woluminy. Stwierdzono kompatybilność zasobów bibliotecznych z literaturą zalecaną w sylabusach (a także w zakresie poszerzania wiedzy, aktualności zasięgu językowego i zakresu tematycznego), mając na

uwadze również operatywność systemu wypożyczeń międzybibliotecznych. Biblioteka jest w pełni operatywna i wystarczająca zarówno dla osób korzystających z niej na miejscu, jak i dla tych, którzy wypożyczają książki. Na moment wizytacji biblioteka nie posiada drukarki „Brailowskiej”, przeznaczonej dla osób z niepełnosprawnością narządu wzroku, ale dzięki współpracy z innymi ośrodkami bez problemu jest w stanie w szybkim terminie zaspokoić potrzeby w tym zakresie.

Wyposażenie jest zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Zapewniony jest dostęp do szerokiego zasobu e-booków oraz platform dostarczających internetowe czasopisma naukowe, co składa się na dobry dostęp do światowych zasobów informacji naukowej. Godziny otwarcie biblioteki, od poniedziałku do piątku 8.00-17.00, a także dodatkowo otwarcie biblioteki w każdą sobotę pozwala na komfortowe korzystanie z zasobów bibliotecznych.

W czasie między zajęciami studenci mogą pracować nie tylko w bibliotece, ale także w różnych zaaranżowanych przestrzeniach w szerokich i widnych holach budynku. Otwarty magazyn z krzesłami pozwala dobrać siedzenia, gdy brakuje ich w momentach szczególnego nasilenia liczby osób w budynku. Zadbano o komfortowe miejsca do uczenia się także poprzez zapewnienie dostępności barów oraz automatów z napojami i jedzeniem, co pozwala studentowi efektywnie spędzić na nauce cały dzień, bez troszczenia się o catering (co jest niezwykle ważne, gdyż campus jest oddalony od centrum).

Nie stwierdzono ponadto, by infrastruktura podlegała systematycznym przeglądom, w których uczestniczą nauczyciele akademicki i studenci. Brak obowiązujących procedur w tym zakresie.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Choć infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza jest adekwatna i nowoczesna, powinna podlegać

systematycznym przeglądom, w których uczestniczą pracownicy i studenci, a wyniki tych przeglądów powinny być wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku systemu kontrolującego przydział sal potrzebnych do konsultacji, zajęć seminaryjnych i zajęć prowadzonych poza harmonogramem (odrabianie zajęć), co skutkuje brakiem komfortu.
2. Braku systematycznych przeglądów infrastruktury, w której uczestniczą nauczyciele akademicy i studenci. Brak obowiązujących procedur w tym zakresie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

-

Zalecenia

1. Zaleca się usprawnienie systemu przydziału sal, tak by odrabianie zajęć oraz przeprowadzanie konsultacji przebiegało w komfortowych warunkach.
2. Zaleca się wdrożenie okresowych systemowo zatwierdzonych przeglądów infrastruktury, w których uczestniczą pracownicy i studenci.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Do instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Uczelnia współpracuje na ocenianym kierunku historia sztuki, należą: Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. W. Gersona w Warszawie oraz Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków.

Oceniając powyższy dobór należy stwierdzić, że Uczelnia nieprawidłowo określiła rodzaj i zasięg instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi prowadzi współpracę w zakresie projektowania i realizacji programu kształcenia. Nie jest on bowiem w pełni zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną nauki o sztuce i z wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej oraz rynku pracy, właściwymi dla kierunku historia sztuki, gdyż nie zapewnia nie tylko w sposób pełny, ale nawet podstawowy udział wszystkich możliwych typów instytucji, które powinny być partnerami kierunku w świetle proponowanej koncepcji kształcenia. Trzeba przy tym zwrócić uwagę, że zupełnie niezrozumiały jest brak wśród instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego ocenianego kierunku przedstawicieli świata muzeów i galerii sztuki, który w mieście w Mieście Stołecznym jest tak zróżnicowany i liczny. Należy przypomnieć, że samych instytucji muzealnych jest w Warszawie około 100. Brak chociaż jednej z nich w gronie partnerów jest niezrozumiały z punktu

widzenia obowiązku skonstruowania przez uczelnię prawidłowego zasięgu instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego dla wizytowanego kierunku. Dziwi również brak obecności w zaprojektowanym gronie instytucji chociaż jednej parafii czy kościoła filialnego – w Warszawie również nie brakuje miejsc będących zabytkami architektury sakralnej, z którymi współpraca byłaby właściwa z punktu widzenia koncepcji kształcenia dla kierunku.

Współpraca przy projektowaniu programu studiów nie jest prowadzona, brak jest jakichkolwiek realnych przykładów wpływu otoczenia społeczno-gospodarczego na konstrukcję programu studiów, nawet w niewielkim zakresie - na poziomie treści uczenia się. Brak jest również dokumentacji, która odzwierciedlałaby istniejący, realny proces konsultacji, który zakończył się pozytywną oceną, bez uwag ze strony instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego.

Na ocenianym kierunku proces współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przy realizacji programu przebiega w sposób fragmentaryczny i nienoszący znamion uporządkowanego i zaplanowanego procesu. Jedyna prowadzona współpraca to praktyki dydaktyczne i praktyki kierunkowe, realizowane odpowiednio z Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. W. Gersona oraz Biurem Stołecznego Konserwatora Zabytków. Te działania są co prawda zgodne z koncepcją i celami kształcenia, ale tak naprawdę są tylko koniecznym wypełnieniem założonych w programie studiów praktyk. Należy więc stwierdzić, że współpraca przy realizacji programu nie przybiera zróżnicowanych form i jest jednowymiarowa, w związku z tym nie można uznać jej za spełniającą standard kształcenia.

Należy również stwierdzić, że współpraca własna nauczycieli akademickich z instytucjami zewnętrznymi nie może być uznana za współpracę uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Realizowane bowiem projekty indywidualne nie mogą zostać uznane za trwałe i zaplanowane przez uczelnię świadomy proces mający wpływ na oceniany program studiów.

Uczelnia na ocenianym kierunku nie prowadzi przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Dobór instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi Uczelnia współpracuje w zakresie projektowania i realizacji programu studiów, pod względem rodzaju, zakresu i zasięgu działalności został przez Uczelnię przeprowadzony w sposób nieprawidłowy, zbyt wąski, nieuwzględniający wszystkich podstawowych dla kierunku instytucji, a w związku z tym nie jest w pełni zgodny z dyscypliną nauki o sztuce, do której kierunek jest przyporządkowany, koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla kierunku historia sztuki.

Brak jest realnej współpracy z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego przy projektowaniu programu studiów.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego w zakresie realizacji programu studiów jest prowadzona w sposób jednowymiarowy, wyłącznie w obszarze praktyk zawodowych, i nie przybiera zróżnicowanych form, adekwatnych do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Brak jest przeglądów współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, obejmujących ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się i losy absolwentów. Brak tych przeglądów skutkuje brakiem wyników, które mogłyby być wykorzystane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku odpowiedniego doboru specjalistycznych instytucji z otoczenia społeczno-gospodarczego, który powinny współpracować, w celu wspólnego ustalania np. programów studiów na kierunku historia sztuki, a także innych form współpracy (też m. in. staże, konferencje, seminaria spotkania etc.),
2. Braku prowadzenia dokumentacji opisującej proces konsultacji programu z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym ewaluacji działań.
3. Braku zróżnicowania w doborze współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przy realizacji studiów.
4. Braku dokumentacji dotyczącej konsultacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym na temat programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

-

Zalecenia

1. Zaleca się poszerzenie zakresu i zasięgu instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego poprzez zaproszenie do grona instytucji współpracujących innego rodzaju podmiotów, np. galerii sztuki, muzeów, parafii.
2. Zaleca się wprowadzenie podstawowej dokumentacji opisującej proces konsultacji programu z otoczeniem społeczno-gospodarczym,
3. Zaleca się zwiększenie zróżnicowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przy realizacji programu studiów,
4. Zaleca się wprowadzenie realnego przeglądu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym wraz z podstawową dokumentacją, odnotowującą postępy i działania w tym zakresie.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania w językach obcych, dodatkowo zapraszani są zagraniczni naukowcy prowadzący takie wykłady, co zachęca studentów do uczenia się języków obcych, sprawdzania swoich umiejętności i doskonalenia. Dzieje się tak, tym bardziej że wykłady dedykowane są studentom, a dyskusje po wykładach nie tylko weryfikują praktyczną znajomość języka, ale skutecznie zachęcają do jej pogłębiania. Proces kształcenia językowego rozwija się w kontekście współpracy międzynarodowej – gościnnych wykładów zagranicznych badaczy; odbywają się też wyjazdy na konferencje i spotkania online. Studenci uczestniczą w etapach przygotowawczych do międzynarodowych konferencji, a także mają możliwość zgłaszania się na wykopaliskach archeologiczne, a wszystkie te wydarzenia i zajęcia przygotowują ich do profesjonalnych działań w międzynarodowych kolektywach. Na kierunku prowadzone lektoraty oraz dodatkowo na drugim stopniu studiów zajęcia poświęcone obcojęzycznej terminologii i zajęcia w języku obcym. Pozwala to na wykorzystanie i ugruntowanie nabytych umiejętności językowych, ale nie zapewnia osiągnięcia poziomu 7PRK kompetencji językowych wg. ESOKJ tj. umiejętności komunikowania się w języku obcym.

Szerokie możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów związanej z kształceniem na kierunku (w tym warunki do mobilności wirtualnej nauczycieli akademickich i studentów) wynikają z programu Erasmus oraz wielu umów konkretnych między uczelniami w tym także specyficznych dla UKSW poszerzających ofertę międzynarodową (sieć katolickich uniwersytetów europejskich utworzona w ramach FUCE – Fédération des Universités Catholiques Européennes; międzynarodowe stowarzyszenie uniwersytetów i instytucji katolickich szkolnictwa wyższego FIUC – Fédération Internationale des Universités Catholiques). Działa także UKSW & Santander Universidades Mobility Fund – wsparcie finansowe mobilności przyjazdów/wyjazdów studentów, doktorantów, pracowników UKSW oraz uczelni z nią współpracujących. Szeroko rozwinięta współpraca sprzyja udziałowi wykładowców z zagranicy w realizacji zajęć na kierunku (m.in. z Jeny, Thessalonik) oraz rodzimych nauczycieli.

Studenci biorą udział w takich przedsięwzięciach międzynarodowych, jak m.in. inwentaryzacja polskich grobów (np. na cmentarzach w Karwinie i Cieszynie Czeskim,) pracownicy dzielą się swoimi doświadczeniami z międzynarodowych konferencji (m.in. Szeged, Leeds), a wszyscy – studenci i pracownicy - mogą uczestniczyć w międzynarodowych konferencjach organizowanych on-line. Publikuje się też na stronach Instytutu informacje o ważnych konferencjach organizowanych przed podmioty zagraniczne, zachęcając studentów i pracowników do uczestnictwa i dyskusji. Przedsięwzięcia te pozwalają na wykorzystanie i ugruntowanie nabytych umiejętności językowych. Nie stwierdzono niestety oferty lektoratów skierowanej dla studentów drugiego stopnia, umożliwiającej im osiągnięcie umiejętności językowych na poziomie B2+.

Umiędzynarodowienie kształcenia nie podlega systematycznym ocenom z udziałem studentów. Nie spełnia to uczelnianych procedur w tym zakresie.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu procesu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich. Sprzyja to systematycznemu podnoszeniu stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Jednak stworzona oferta kształcenia w językach obcych nie obejmuje studentów II stopnia. Co więcej, umiędzynarodowienie kształcenia nie podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen nie są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku oceny umiędzynarodowienia kształcenia z udziałem studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

-

Zalecenia

1. Zaleca się monitorowanie stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia z udziałem studentów.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Wsparcie, które Uczelnia kieruje w stronę studentów kierunku historia sztuki w procesie uczenia się nie ma w pełni stałego charakteru oraz nie w pełni odpowiada zróżnicowanym potrzebom studentów ocenianego kierunku studiów, mimo przybierania zróżnicowanych form. Kierowane przez Uczelnię wsparcie nie odnosi się do wszystkich aspektów związanych z procesem uczenia się, założonych celów kształcenia oraz zapotrzebowania, które wynika z realizacji programu studiów na ocenianym kierunku studiów historia sztuki. Realizację wsparcia utrudnia fakt, że studenci ocenianego kierunku są świadkami poważnego konfliktu personalnego mającego miejsce między nauczycielami

akademickimi, oraz stają się jego częścią, co negatywnie wpływa na niektóre aspekty funkcjonowania studentów w środowisku akademickim Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Jednym z istotnych aspektów wsparcia kierowanego do studentów podczas procesu uczenia się są konsultacje z nauczycielami akademickimi, w wymiarze 2 godzin tygodniowo, podczas których studenci mają możliwość rozwiania swoje wątpliwości dotyczących danego przedmiotu czy poszerzyć swoją wiedzę oraz uzyskać wsparcie merytoryczne w podejmowanej działalności naukowej. Konsultacje te odbywają się zarówno cyklicznie w ustalonych i wcześniej ogłoszonych godzinach jak również mogą odbywać się w indywidualnych terminach, dostosowanych do potrzeb studenta i dyspozycyjności nauczyciela akademickiego.

Studenci Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie mają możliwość korzystania z pomocy materialnej w formie stypendium socjalnego, stypendium dla osób niepełnosprawnych, stypendium Rektora oraz z zapomogi. Za przyznawanie stypendiów odpowiada Uczelniana Komisja Stypendialna oraz Odwoławcza Komisja Stypendialna. Członkami obu wspomnianych komisji są przedstawiciele studentów, którzy stanowią ponad połowę składu każdej z komisji.

Studenci ocenianego kierunku otrzymują wsparcie w zakresie rozwoju naukowego między innymi poprzez działalność Kole Naukowym Studentów I Absolwentów Historii Sztuki. Studenci mogą brać udział w projektach naukowych realizowanych w ramach koła, wyjazdach naukowych, które są dofinansowane przez władze Uczelni czy też publikować swoje prace w studenckim czasopiśmie *Artifex*. Do podejmowania działalności naukowej studenci są motywowani przez możliwość otrzymania stypendium Rektora dla najlepszych studentów, ale również możliwość otrzymywania stypendiów przyznawanych z Funduszu Stypendialnego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie sponsorowanego przez Santander Universities.

Studenci ocenianego kierunku studiów są wspierani we wchodzeniu na rynek pracy poprzez działania podejmowane przez Biuro Karier, które odpowiada między innymi za organizację praktyk studenckich, udostępnianie ofert pracy czy stażów, ale również prowadzenie poradnictwa zawodowego czy prowadzenia ogólnouczelnianych zajęć mających na celu kształtowanie umiejętności przydatnych na rynku pracy. Biuro Karier odpowiada również za podejmowanie współpracy z pracodawcami jak i dostarczaniem zarówno studentom jak i absolwentom informacji na temat rynku pracy.

Studenci Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie są wspierani w rozwoju swoich pasji poprzez możliwość udziału w sześciu sekcjach sportowych działających w ramach Akademickiego Związku Sportowego, takich jak sekcja pływacka, sekcja piłki siatkowej kobiet, piłki siatkowej mężczyzn, koszykówki mężczyzn, futsalu mężczyzn oraz szachów i brydża.

Uczelnia dostosowuje wsparcie do różnych grup studentów oraz ich specyficznych potrzeb, w tym do studentów z niepełnosprawnościami. Na Uczelni działa Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami, które zajmuje się sprawami dotyczącymi warunków studiowania osób z niepełnosprawnościami. Pracownicy Biura udzielają wsparcia w zakresie indywidualnej organizacji studiów, poradnictwa psychologicznego, pomocy tłumacza migowego czy uzyskania stypendium dla osób niepełnosprawnych. Biuro podejmuje również działania mające na celu doposażenie infrastruktury, którą dysponuje Uczelnia w sprzęt do nauki zdalnej dla studentów z niepełnosprawnością jak również pomoce naukowe. W regulaminie studiów w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie znajdują się również inne formy wsparcia kierowane w stronę studentów z niepełnosprawnościami. Mogą oni ubiegać się między innymi o: studiowanie w ramach indywidualnej

organizacji studiów, przydzielenie pomocy asystującej podczas zajęć dydaktycznych czy podczas trwania egzaminów, udział w zajęciach tłumacza języka migowego, wydłużenie czasu egzaminów, zmiany formy egzaminu czy możliwość realizacji dodatkowych zajęć w formie tutoringów.

Studenci kierunku studiów historia sztuki zgodnie z regulaminem studiów mają możliwość skorzystania z indywidualizacji studiów. Służy temu, Indywidualna Organizacja Studiów, która może polegać na określeniu indywidualnych dla danego studenta metod i form realizacji jego obowiązków dydaktycznych wynikających z programu studiów. Z takiej możliwości poza studentami z niepełnosprawnością mogą skorzystać studentka w ciąży, student będący rodzicami, posiadający wybitne osiągnięcia naukowe, studiuje więcej niż jeden kierunek studiów, uczestniczy w reprezentacjach sportowych minimum na poziomie krajowym, czy prowadzi działalność organizacyjną bądź naukową.

Na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie opracowane są procedury zgłaszania skarg i wniosków przez studentów dotyczących funkcjonowania Uczelni, jakości kształcenia czy nieodpowiednich zachowań. Jedną z pierwszych osób do których studenci mogą zgłosić takie kwestie jest opiekun danego rocznika studiów czy kierownik studiów. Studenci jednak nie są w pełni zaznajomieni kto pełni funkcję opiekuna ich kierunku studiów oraz nie widzą sprawczości w rozwiązywaniu zgłaszanych zarówno ustnie jak i pisemnie uwagach spraw, na przykład dotyczących harmonogramu objazdów naukowych.

Na Uczelni organizowane są ogólnouniwersyteckie spotkania dotyczące przeciwdziałania mobbingowi, w których udział brać mogą studenci wszystkich kierunków studiów.

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego kieruje do wszystkich studentów wsparcie psychologiczne, które realizowane jest przez Biuro ds. Osób z niepełnosprawnościami. Studenci, zmagający się z trudnościami związanymi z funkcjonowaniem w środowisku akademickim, którzy chcą skorzystać z doraźnego wsparcia psychologicznego, powinni zgłosić się na konsultacje poprzez formularz dostępny na stronie internetowej, na podstawie którego ustalany jest indywidualny termin spotkania oraz jego forma – stacjonarna bądź online.

Studenci ocenianego kierunku nie mają poczucia otrzymywania właściwego wsparcia administracyjnego ze strony Uczelni oraz pracowników administracyjnych. Na kierunku istnieje poważny problem komunikacyjny pomiędzy pracownikami, a studentami czy ich przedstawicielami jak starostowie danych roczników (na przykład na temat procesu dyplomowania, którego terminy nie są dla studentów jasne i klarowne). Studenci nie są w pełni świadomi kto pełni funkcję opiekuna kierunku, a niektórzy z nich na części spotkań organizacyjnych nie mieli możliwości jego poznania ze względu na nieobecność.

Na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego działa Samorząd Studentów, który jest wspierany organizacyjnie oraz finansowo przez Uczelnię. Samorząd bierze udział w życiu Uczelni, między innymi poprzez organizację wydarzeń kulturalnych na Uczelni oraz działanie poprzez swoich przedstawicieli w uczelnianych gremiach między innymi takich jak Rada Uczelni, Senat Uczelni, Komisje Senackie, Komisje dyscyplinarne czy Uczelniane Komisje ds. jakości kształcenia. Studenci działają również we wspomnianych wcześniej Uczelnianej Komisji Stypendialnej oraz Odwoławczej Komisji Stypendialnej, w składach, których stanowią większość. Przedstawiciele studentów ocenianego kierunku studiów historia sztuki zasiadają w Wydziałowej Komisji Dydaktycznej w podkomisji nauk o sztuce.

Uczelnia posiada narzędzia służące do prowadzenia okresowych przeglądów wsparcia kierowanego w stronę studentów, jednak część z nich nie jest znana wśród studentów ocenianego kierunku studiów. Studenci wiedzą, że mają możliwość oceny zajęć dydaktycznych i nauczycieli akademickich, a w tym między innymi metody przekazywania wiedzy, przedstawienie i przestrzeganie warunków zaliczenia przedmiotu czy podejścia do studentów.

Studenci nie są jednak świadomi możliwości oceny innych aspektów funkcjonowania Uczelni, oraz o istnieniu przedstawionej przez Uczelnię „Ankiety Oceń Uczelnię” w której respondent ma możliwość oceny między innymi: rozkładu zajęć, harmonogramu konsultacji, dostępu do informacji o zajęciach, obsługi administracyjnej studentów w tym działalności dziekanatu czy dostępności opiekuna roku, działalności Biura Karier, działalności Współpracy Międzynarodowej, infrastruktury Uczelni, a w tym również działalności biblioteki. Ze względu na brak świadomości wśród studentów o istnieniu takiego narzędzia, okresowe przeglądy wsparcia studentów nie są skuteczne, przez co nie istnieje możliwość wyłuskania potencjalnych problemów i podjęcia oraz wprowadzenia działań naprawczych w danym zakresie. Nie są również prowadzone mniej formalne działania mające na celu przegląd wsparcia kierowanego do studentów.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie udziela studentom ocenianego kierunku historia sztuki wsparcie w procesie uczenia się podczas całego toku studiów, jednak nie można wsparcia tego ocenić na w pełni stałe czy kompleksowe i dostosowane do różnych grup studentów i ich specyficznych potrzeb.

Studenci otrzymują wsparcie zarówno z zakresu dydaktyki jak i spraw socjalno-bytowych, mają możliwość indywidualizacji procesu kształcenia czy też działalności w Samorządzie Studentów, rozwoju naukowego w kole naukowym, brania udziału w projektach czy wyjazdach naukowych jak również działalności sportowej. Studenci posiadają swoich przedstawicieli w ciałach Uczelni, którzy działają między innymi w Senacie Uczelni, Komisji Stypendialnej czy Odwoławczej Komisji Stypendialnej.

Studenci nie otrzymują jednak odpowiedniego wsparcia w kwestiach administracyjnych dotyczących ich toku studiów. Nie znają również procedur dotyczących zgłaszania skarg i wniosków, ani nie widzą sprawczości w rozwiązywaniu ewentualnie zgłoszonych kwestii.

Uczelnia posiada narzędzia służące do prowadzenia okresowych przeglądów wsparcia kierowanego w stronę studentów, jednak część z nich nie jest znana wśród studentów ocenianego kierunku studiów, co wpływa na brak możliwości pełnego badania wsparcia kierowanego w ich stronę oraz diagnozowania ewentualnych niedociągnięć i wprowadzania rozwiązań naprawczych.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Utrudnionej komunikacji pomiędzy studentami kierunku a pracownikami administracyjnymi.
2. Braku znajomości wśród studentów narzędzi do okresowych przeglądów wsparcia kierowanych w ich stronę, co nie pozwala na diagnozowanie ewentualnych problemów i wprowadzanie rozwiązań naprawczych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

1. Rekomenduje się przeprowadzenie akcji informacyjnej skierowanej w stronę studentów ocenianego kierunku studiów historia sztuki na temat możliwych dróg składania skarg i wniosków, które dla studentów tworzy Uczelnia oraz podjęcie działań w sprawie rozwiązywania zgłoszonych uwag i powiadamiania o tym studentów.

Zalecenia

1. Zaleca się podjęcie działań mających na celu rozwiązanie problemów komunikacyjnych pomiędzy pracownikami administracyjnymi a studentami ocenianego kierunku studiów historia sztuki, tak aby dedykowano im właściwe wsparcie w sprawach formalnych związanych z ich tokiem studiów i aby mieli oni możliwość otrzymania jasnych i klarownych informacji na temat przebiegu procesu studiowania.
2. Zaleca się włączenie studentów w przegląd wsparcia kierowanego w ich stronę, promocję istniejących narzędzi, tak aby w rzeczywisty sposób z ich pomocą można było badać wsparcie kierowane do studentów, diagnozować problemy i podejmować ewentualne działania naprawcze. Zaleca się również włączenie przedstawicieli studentów (na przykład starostów) w analizę przeglądu pozyskanych informacji, tak aby w jeszcze pełniejszy sposób badać, diagnozować i wspierać studentów w całym procesie uczenia się.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje dotyczące studiów na kierunku historia sztuki realizowanym na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego są dostępne publicznie, jednak w niepełnym wymiarze. Podstawowymi miejscami, gdzie można szukać informacji jest strona internetowa Uniwersytetu, Biuletyn Informacji Publicznej, strona Wydziału Historycznego oraz strona Instytutu Historii Sztuki. Wspominane strony są dostosowane do szerokiego grona odbiorców, umożliwiając zapoznanie się z udostępnianymi treściami niezależnie od miejsca, czy używanego przez odbiorców sprzętu i jego oprogramowania, jednak nie mają dostosowań do potrzeb osób z niepełnosprawnościami poprzez możliwość powiększenia tekstu, użycia kontrastu czy użycia powiększonego kursora.

Uczelnia publikuje treści kluczowe dla interesariuszy takie jak informacje o:

- programie studiów;
- planie studiów;
- kierunkowych efektach uczenia się;
- regulaminie studiów;
- sylwetce absolwenta;
- przyznawanych kwalifikacjach i tytule zawodowym;
- zasadach rekrutacji;
- dostępnej pomocy materialnej;
- opłatach za usługi edukacyjne;
- wsparciu kierowanego do osób z niepełnosprawnościami;
- wsparciu psychologicznym;
- działalności Samorządu Studentów Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie;
- programie Erasmus;
- programie Most;
- zasadach przeprowadzania praktyk zawodowych;
- procesie dyplomowania.

Brak informacji na temat:

- zasad potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego oraz poza nim. Pod zakładką „Zasady weryfikacji efektów uczenia się poza uczelnią” zainteresowany jest przekierowywany na do Zarządzenia „w sprawie wprowadzenia Regulaminu kształcenia zdalnego w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie”;
- funkcjonowania systemu zapewniania jakości kształcenia, w tym wyników ankietyzacji studentów ocenianego kierunku studiów historia sztuki.

Strona internetowa Uczelni jest również dostępna w angielskiej wersji językowej, co może pozwalać na zapoznanie się z nią również zagranicznym interesariuszom.

Warto jednak zaznaczyć, że część informacji zawartych między innymi na stronie Instytutu Historii Sztuki nie jest aktualna, a w niektórych przypadkach ostatnia edycja wpisów przypada na rok 2021 czy 2022.

Za zamieszczanie informacji na stronach odpowiadają wskazani koordynatorzy. Uczelnia nie prowadzi stałego monitorowania informacji zawartych na stronach internetowych oraz nie włącza w sposób ciągły w monitorowanie grup odbiorców zarówno wewnętrznych jak studenci czy pracownicy, jak i zewnętrznych jak kandydaci na studia.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego publikuje istotne informacje na temat procesu kształcenia i studiów na ocenianym kierunku historia sztuki, jednak nie w pełnym zakresie. Ta jest dostępna dla interesariuszy niezależnie od miejsca, czasu czy używanego oprogramowania, jednak nie posiada ona dostosowania do osób z niepełnosprawnościami między innymi poprzez możliwość zwiększenia czcionki czy zmiany kontrastu. Uczelnia nie prowadzi cyklicznego monitorowania aktualności, rzetelności i kompleksowości informacji oraz ich zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców czy to wewnętrznych czy zewnętrznych.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku dostosowania treści dotyczących toku studiów dla osób z niepełnosprawnościami (np. brak możliwości powiększenia czcionki etc.).
2. Braku informacji na temat funkcjonowania systemu do spraw jakości kształcenia - w tym brak wyników ankietyzacji prowadzonych wśród studentów.
3. Braku aktualnych i rzetelnych informacji na stronach internetowych o prowadzonym kierunku.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

1. Rekomenduje się dostosowanie stron do potrzeb osób z niepełnosprawnościami poprzez wprowadzenie na strony między innymi możliwości włączenia kontrastu czy powiększenia tekstu.

Zalecenia

1. Zaleca się uzupełnienie wszystkich informacji na temat ocenianego kierunku studiów historia sztuki na stronach internetowych, tak by były one dostępne publicznie dla każdego zainteresowanego odbiorcy.
2. Zaleca się opracowanie działań mających na celu prowadzenie monitorowania aktualności, rzetelności, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców.

3. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Dbłość o zapewnienie odpowiedniego poziomu kształcenia na ocenianym kierunku przypisana jest odpowiednim jednostkom zarówno ogólnouczelnianym, jak i wydziałowym. Jest to Wewnętrzny System Kształcenia, którego zadaniem jest tworzenie i wdrażanie regulacji zapewniających odpowiedni poziom jakości kształcenia, zasady rekrutacji, kompetencje organów i jednostek uczelni oraz tworzenie programów kształcenia na wszystkich poziomach.

Z kolei na poziomie ogólnouczelnianym jest to Senat UKSW i Uniwersytecka Komisja ds. Kształcenia, na poziomie wydziału – Dziekan, Prodziekan ds. kształcenia i Wydziałowa Komisja ds. Jakości Kształcenia, a na poziomie kierunku studiów – Kierownik Kierunku i Rada Programowa. Wszystkie zespoły mają określony skład, a osoby i zespoły – określone kompetencje i zakres odpowiedzialności. Przy Senacie działa Senacka Komisja Dydaktyczna (SKD), której zadaniem jest opiniowanie programów studiów, również zmian. Zdecydowanie brak jest w składzie SKD przedstawiciela studentów kierunku historia sztuki. W Instytucie Historii Sztuki działa również Rada Dyscypliny Nauki o Sztuce, która również ma za zadanie kreować spójne funkcjonowanie płaszczyzny naukowej i dydaktycznej. Ze względu na trwający konflikt wewnętrzny spotkania tego ciała przez ostatni rok należały do rzadkości (jeden raz na początku roku akademickiego). Na poziomie ogólnouczelnianym możliwe jest wypełnianie ankiet skierowanych do pracowników i studentów, które mają wspomóc tworzenie poszczególnych kierunków studiów - w praktyce widoczny jest brak szkoleń, podczas których studenci byliby informowani o takiej możliwości.

Na Wydziale Historycznym działają Komisja Dydaktyczna i Komisja ds. Jakości Kształcenia, które mają czuwać nad przebiegiem i jakością procesu dydaktycznego, a jednocześnie nad monitorowaniem na bieżąco programów studiów. W trakcie wizytacji dostrzeżono jednak poważne rozbieżności pomiędzy zawartymi w tym zakresie informacjami z Raportu samooceny i oficjalnym istnieniem ww. ciał w strukturze Wydziału i Uczelni, a ich rzeczywistym działaniem: członkowie Wydziałowej Rady Biznesu są pracownikom IHS nieznani; Kierownik kierunku studiów przyznaje, że częściowo są to „martwi członkowie” (w tym przedstawiciel rynku sztuki – reprezentant Olszewski Gallery); w roku akademickim 2023/2024 odbyło się tylko jedno posiedzenie Rady Dyscypliny, a jego przedmiotem nie były zagadnienia związane z kształceniem.

Wizytacja na kierunku historia sztuki wykazała w wielu przypadkach brak przepływu informacji czy też brak odzewu na prośby zmian w programie studiów zgłaszane przez studentów do Kierownika Kierunku (kryterium 8). Jak wcześniej wykazano (kryterium 6) nie funkcjonuje współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym na poziomie tworzenia programów studiów oraz kształtowania wizji kierunku historia sztuki, co zdecydowanie na tego typu kierunku jest dużym mankamentem.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Propozycja oceny kryterium spełnionej częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących zarządzania przepływem informacji związanych z możliwością kształtowania kierunku historia sztuki zarówno na poziomie pracowników, jak i studentów. Ten fakt, jak i długoletni konflikt w IHS negatywnie oddziałują na atmosferę i wizerunek wykładowców (również w opinii studentów). Bardzo poważnym problemem jest również brak współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, którzy dla tego typu kierunków stanowią niezbędne ogniwo potrzebne do funkcjonowania kompletnej dydaktyki.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Braku rozwiązania i propozycji rozwiązania wieloletniego konfliktu wewnątrz IHS, który rzutuje na wszystkie płaszczyzny działań - dydaktyczną i naukową.
2. Braku udziału studentów w kreowaniu kierunku historia sztuki.
3. Braku udziału pracowników w kreowaniu kierunku historia sztuki.
4. Braku przedstawiciela studentów kierunku historia sztuki w SKD.
5. Braku przepływu rzetelnych informacji na temat dydaktyki na poziomie instytutowym i uczelnianym.
6. Zbyt ubogiej oferty, jeśli chodzi o interesariuszy zewnętrznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

-

Rekomendacje

-

Zalecenia

1. Zaleca się pilną konieczność rozwiązania długoletniego konfliktu w IHS, który zdecydowanie rzutuje na większość kryteriów zawartych w niniejszym Raporcie.

2. Zaleca się zintensyfikowanie działań mających na celu partycypację studentów w kreowaniu m. in. programów studiów i wizji kierunku historia sztuki.
3. Zaleca się skutecznie działanie umożliwiających współtworzenie kierunku przez pracowników IHS.
4. Zaleca się uzupełnienia SKD o przedstawiciela studentów kierunku historia sztuki.
5. Zaleca się poprawę przepływu informacji na poziomie uczelnianym i instytutowym.
6. Zaleca się pilne działania mające na celu nawiązanie współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, których obecność jest niezbędna w tworzeniu kierunku historia sztuki.

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 661, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.
9. Uchwała nr 600/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunku jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w

art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

